

EL NOM

DE MATTHIEU DELAPORTE I ALEXANDRE DE LA PATELLIÈRE

VERSIÓ: JORDI GALCERAN DIRECCIÓ: JOEL JOAN

Joel Joan, Lluís Villanueva, Xavi Mira, Sandra Monclús i Mireia Piferrer

SENZILLAMENT... UNA COMÈDIA BESTIAL!

teatregoya **CODORNÍU**

direcció: josep maria pou

En Vicenç és a punt de ser pare per primera vegada als quaranta anys. Quan és convidat a sopar a casa de la Isabel i del Pere, la seva germana i el seu cunyat, es retroba amb en Claudi, un bon amic de la infància. Mentre esperen l'Anna, la companya del Vicenç, que té el costum d'arribar amb retard, li fan tot un seguit de preguntes sobre la seva paternitat i el que això comporta sense mai perdre el sentit de l'humor...Però, quan sobtadament li pregunten, si ja ha escollit un nom pel nen, la seva resposta deixa a tots bocabadats.

EL NOM

de Matthieu Delaporte i Alexandre de la Patellière

Versió	Jordi Galceran
Direcció	Joel Joan
Repartiment	
Vicenç Orteu	Joel Joan
Claudi Farré	Lluís Villanueva
Pere Galí	Xavi Mira
Isabel Orteu	Sandra Monclús
Anna Janssen	Mireia Piferrer
Ajudant de direcció	Raimon Molins
Escenografia	Joan Sabaté
Vestuari	Miriam Compte
Il·luminació	Txema Orriols
So	Damien Bazin
Caracterització	Toni Santos
Direcció de producció	Amparo Martínez
Cap de producció	Maite Pijuan
Producció executiva	Raquel Doñoro
Direcció tècnica	Miguel Montes
Regidoria / sastreria	Hector Morris
Cap tècnic del teatre	Moi Cuenca
Construcció de l'escenografia	Taller d'escenografia Sant Cugat
Premsa	Blanca de Carreras
Màrqueting i comunicació	Publiespec
Reportatge fotogràfic	David Ruano
Disseny gràfic	sSB

Primera representació al Teatre Goya Codorníu
el 19 d'octubre de 2012

És una producció de

Notes del director

Què pensen els amics de nosaltres? Què en pensa la família? I els companys de feina? Sabem realment el que pensa la gent de nosaltres? No, i millor. No em puc imaginar un món sense petits secrets ni mentides. La veritat absoluta és ruda i incòmoda, les mentides la suavitzen i ens permeten presentar-nos amb una altra cara. Ens dissenyem un vestit a mida, una disfressa, per donar la imatge que ens interessa donar. La disfressa ens identifica com a part d'un col·lectiu i a la vegada ens personalitza. Ens fa visibles i identificables. Ens "autotunegem" amb idees, moralismes i arguments de tota mena. Ens construïm una disfressa més de dretes o més d'esqueres, més verda o més roja, però disfressa al cap i a la fi. Però què passaria si un dia ens tornéssim bojós i ens diguéssim la veritat a la cara arrencant-nos les disfresses els uns als altres sense pietat?

El Nom és una comèdia magistralment escrita i traduïda que despulla uns personatges de les seves disfresses i per uns instants ens els mostra tal com són. Uns personatges meravellosament febles, superbs i entranyables. Uns personatges que un cop t'atrapen ja no te'ls pots treure del cap ni del cor. Que vagi de gust!

Joel Joan

Versió

Jordi Galceran

Ja ho va dir aquell que l'equilibri és una cosa fràgil, que de vegades tot canvia per un sí o per un no, que de l'amor a l'odi hi ha un pas i tots els tòpics que vulgueu encadenar. Però els tòpics no són altra cosa que una veritat repetida i l'experiència ensenya un cop i un altre que les relacions humanes pegen sempre d'un fil prim. A "El nom" les relacions familiars, sentimentals i d'amistat es veuen sacsejades a partir d'un fet en principi tan innocent com triar un nom pel fill.

En la tradició de les millors comèdies contemporànies, l'efecte papallona desencadena la tempesta perfecta. Quan crèiem que les nostres vides havien arribat per fi a aigües tranquil·les ens adonem que sota els nostres peus el terra no és gens ferm.

Les grans comèdies parlen sempre del dolor, del ressentiment, de la culpa, com els grans drames. Els assumptes que ens preocupen, un cop la subsistència està garantida, són sempre els mateixos: Sóc feliç? M'estima algú? Qui és aquesta persona que dorm amb mi? Això és el que es pregunten els personatges de l'obra, i ho fan des de la falsa seguretat d'una certa comoditat econòmica, social i sentimental. Intel·lectuals, artistes, triomfadors en els negocis, amb parelles estables i mobles de disseny s'adonaran, sense mirar de perdre aquell punt de cinisme que els fa sentir tan segurs, que potser tot plegat és una bombolla de sabó que volta en l'aire i, en qualsevol moment, pot petar.

Jordi Galceran

Le Prénom:

un fenomen que traspasa fronteres

Le Prénom fou un rotund èxit en la seva estrena a París el 2010, al Théâtre Édouard VII. La crítica va valorar el ritme trepidant i els diàlegs intel·ligents d'aquesta comèdia que estava interpretada, entre d'altres, pel cantant Patrick Bruel. Va ser nominada als Premis Molière 2011 en 6 categories, incloent millor comèdia, millor autor viu i millor director.

L'any passat (2012) es va estrenar la versió cinematogràfica, dirigida pels mateixos autors Delaporte i De la Patellière i amb els mateixos intèrprets que al teatre. Nominada a 5 premis Cesar 2012, va guanyar dos guardons al millor actor i actriu de repartiment. Actualment, més de 4 milions d'espectadors ja l'han vist, fet que l'ha convertit en tot un fenomen a França i a Europa.

Un èxit rotund a França

'*El Nom*, petits crims irresistibles entre amics'

A *El Nom*, tot comença amb una petita mentida de res... A Vincent, l'heroi, (Patrick Bruel, brillant i visiblement content) li agrada jugar. És un provocador amb encant... Quan deixa caure un mot —o més ben dit, un nom— s'origina una tempesta al voltant d'aquest cercle familiar i amical, reunits per un bon àpat a casa de la seva germana, Elizabeth (Valérie Benguigui, magnífica en tots els registres, professora d'escola casada amb un brillant però ranci universitari, Pierre (Jean-Michel Dupuis, nerviós, cansat, formidable). S'uneix la dona de Vincent, embarassada i hiperactiva, Anna (Judith El Zein) i l'amic d'aquesta banda tan simpàtica,

Claude, músic d'orquestra (Guillaume de Tonquédec). Matthieu Delaporte i Alexandre de La Patellière, els joves autors, són nous al teatre però saben el que fan. Guionistes fèrtils, han confeccionat una comèdia viva, alegre, que reposa sobre un mecanisme d'acceleració, de violència, de cascada de 'cops' de teatre. Rentem els draps bruts en família, cadascú arregla els seus problemes, però l'amor i l'amistat triomfa sobre qualsevol altra cosa. Bernard Murat imprimeix un moviment molt ràpid a la representació. No és moment de respirar! Ha reunit un repartiment ideal i treu el màxim profit dels actors. L'onada de riures s'aixeca al Théâtre Edouard VII com l'aire fresc, i la veritat és que s'agraeix! Teatre amb majúscules, popular i franc, intel·ligent i de gran qualitat.

Armelle Heliot, *Le Figaro*, 2010)

Joel Joan

Director i actor

Barcelona el 1970. Va estudiar art dramàtic a l'Institut del Teatre. Membre fundador i productor executiu d'Arriska S.L. des del 2000. El febrer de 2008 va ser nomenat president del Col·legi de Directors de Catalunya, càrrec amb el que ha impulsat la creació de l'Acadèmia del Cinema Català.

Com actor de teatre, ha treballat en les següents produccions: *Pluja Constant* (2010), de Keith Huff, dirigit per Pau Miró, producció de La Villarroel; *Un marit ideal* (2009) d'Oscar Wilde, dirigit per Josep Maria Mestres en producció de FOCUS; *Terra Baixa* (2009) d'Àngel Guimerà, dirigit per Hasko Weber, una producció del Teatre Romea i l'Ajuntament de Viladecans; *Jo sóc la meva dona*

(2008), de Doug Wright, dirigida per Marta Angelat, produïda per La Villarroel; *Intimitat* (2007), d'Hanif Kureishi, dirigit per Javier Daulte i també produïda per La Villarroel; *Peer Gynt* (2006), d'Henrik Ibsen, dirigit per Calixte Bieito; *Ets aquí?* (2005), de Javier Daulte; *Glengarry Glen Ross* (2003), de David Mamet, dirigit per Àlex Rigola; *Excuses!* (2001), de Joel Joan i Jordi Sánchez, dirigit per Pep Anton Gómez; *Sóc llejja / Soy fea* (1997 i 1998), de Jordi Sánchez i Sergi Belbel, dirigit per Sergi Belbel; *Krámpack* (1996), de Jordi Sánchez, dirigit per Josep Mª Mestres; *L'Àvar* (1996), de Molière, dirigit per Sergi Belbel; *Fum, fum, fum* (1995), de Jordi Sánchez, dirigit per Josep Mª Mestres; *La corona d'espines* (1994), de Josep Mª de Sagarra, dirigit per Ariel Garcia Valdés; *Fugaç* (1994), de Josep Mª Benet i Jornet, dirigit per Rosa Mª Sardà; *Yvonne, princesa de Borgonya* (1993), de Witold Gombrowicz, dirigit per Josep Mª Mestres; *Mareig* (1992), de Jordi Sánchez, dirigit per Núria Furió; *La filla del mar* (1992), d'Àngel Guimerà, dirigit per Sergi Belbel; *Somni d'una nit d'estiu* (1991), de William Shakespeare, dirigit per Calixto Bieito.

Com actor de cinema, ha treballat a *La Trinca*, *The movie* (2010), dirigida per Joaquim Oristrell; *Catalunya Über Alles* (2010), dirigida per Ramon Térmens i *Mil Cretins* (2010), dirigit per Ventura Pons; *Vicky Cristina Barcelona* (2008), de Woody Allen; *Salvador* (2005), dirigida per Manuel Hueriga; *Excuses!* (2003), dirigida per ell mateix i per la que va rebre el Premi del Col·legi de Directors de Cinema de Catalunya a la millor fotografia; *Tortilla Soup* (2001), de Maria Ripoll; *El corazón del guerrero* (2000), dirigida per Daniel Monzón i *Las razones de mis amigos* (2000), dirigida per Gerardo Herrero.

A la televisió és el director, guionista i actor a la sèrie *Porca Misèria* (TV3, 2004-2007) i per la que va rebre diversos premis: Premi Ficción, Premis Barcelona de Cinema (2005); finalista al Festival de Televisió de Montecarlo (2005 i 2007); Millor guió, Premis GAC (2005); Guardó 1924, Premis Ràdio Associació (2005); Premi Ondas (2006). Igualment, és director, guionista i actor de la sit-com *Plats Bruts* (TV3, 1999-2002), que va rebre el Premi Ondas (2002), i dos Premis Geca (2001-2002 i 1999-2000). Com actor, ha treballat a *Volare* (2012), una TV movie de Joaquim Oristrell (TV3); *14A. Macià contra Companys* (2011), TV Movie dirigida per Manuel Hueriga; *Periodistas* (Tele 5, 1998); *Rosa* (TV3, 1995) i *Poble Nou* (TV3, 1993).

Destaquem també la seva faceta com a escriptor: *Despullats* (2003), de Víctor Alexandre i Joel Joan, Edicions Proa; *Excuses!* (2001), de Joel Joan i Jordi Sánchez, Editorial Columna; *Plats Bruts* (el llibre) (2000), de Joel Joan i Jordi Sánchez, Editorial Columna; *Jo no sóc espanyol* (1999), de Víctor Alexandre amb la col·laboració de Joel Joan, Edicions Proa.

Lluís Villanueva

Nascut a Sabadell l'any 1967. Llicenciat en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona i en Filosofia per la Universitat Autònoma de Barcelona.

Com a actor ha intervingut en els següents muntatges: *Políticament incorrecte*, de Ray Cooney, dirigida per Paco Mir, al Teatre Condal; *Pluja Constant*, de Keith Huff, dirigida per Pau Miró, gira per Catalunya; *Íncubo*, dramàtúrgia i direcció d'Àlex Mañas, a La Villarroel; *M de Mortal*, dirigida per Carles Mallol al TNC; *A mi no em diguis amor*, sota la direcció de Marta Buchaca al TNC; *Lluny de Nuuk*, l'èxit de Pere Riera al TNC; *Mamà Medea*, de Tom Lanoy, amb la companyia Romea i sota la direcció de Magda Puyo; *Los Persas*, d'Èsquil, amb la companyia Romea, dirigida per Calixto

Bieito; *Tirant lo Blanc*, de Joanot Martorell, amb la companyia Romea, dirigida per Calixto Bieito i presentada als festivals de Frankfurt i Guanajuato; *Plataforma*, de M. Houellebecq, companyia Romea, sota la direcció de Calixto Bieito i presentada al Festival d'Edimburg; *Peer Gynt*, d'Ibsen, companyia Romea, dirigida per Calixto Bieito i presentada al Festival de Bergen; *Celebració (Festen)*, de Vinterberg-Rukov-Hansen, amb la companyia Romea dirigida per Josep Galindo; *El rei Lear*, amb direcció de Calixto Bieito; *T'estimaré infinitt*, amb direcció de Magda Puyo; *Primera plana*, amb direcció de Sergi Belbel; *El cafè de la Marina*, amb direcció de Rafael Durán; *Via Gagarin*, amb direcció de Jesús Díez; *El pañ*, amb direcció de Pep Anton Gómez; *Suzuki*, amb direcció d'Àlex Rigola; *Woyzeck*, amb direcció d'Àlex Rigola (Teatre Romea); *Les variacions de Goldberg*, de George Tabori, amb direcció d'Àlex Rigola; *Un cop baix*, de Richard Dresser, amb direcció d'Àlex Rigola; *Fragments d'una carta de comiat llegits per geòlegs*, de N. Chaurette, amb direcció de Sergi Belbel; *Hamlet*, de William Shakespeare, amb direcció de Lluís Homar; *Les aventures del bon soldat Svejk*, al Centre Dramàtic del Vallès; *El joc d'amor i de l'atzar*, amb la companyia Malvolio; *Maleïts*, amb la companyia Maleïts; *Zowie*, de Sergi Pompermayer, amb direcció de Lluís Homar; *Enredos*, de Ken Ludwig, amb direcció de Fernando Bernués; *L'avar*, de Molière, amb direcció de Sergi Belbel; *Kràmpack*, de Jordi Sánchez, amb direcció de Josep Maria Mestres; *La doble constància*, al Centre Dramàtic del Vallès; *Un fill del nostre temps*, amb Elantatre; *Diari d'un boig* i *El vol d'Ícar*, amb la companyia Arrantatre (de la qual és membre fundador).

En cinema ha participat a *Fènix 11*23*, de Joel Joan; *Volare*, de Joaquim Oristrell; *Els nens salvatges*, de Natàlia Ferreira; *Any de Gràcia*, de Ventura Pons; *Que se mueran los feos*, de Nacho Garcí Velilla; *La Soledad*, de Jaime Rosales, pel·lícula premiada amb el Goya a la Millor Pel·lícula; *Soldados de Salamina*, de David Trueba, i a *Lisístrata*, de Francesc Bellmunt.

En televisió ha participat en les sèries *Buenagente* (Globomedia); *Doctor Mateo* (Antena 3 TV); *Olor de colònia*, *KMM*, *La Sagrada Família*, *Zoo*, *Jet Lag*, *Plats bruts* i *Porca Misèria*, a TV3.

D'altra banda, destaquem el premi Butaca al Millor Actor de Repartiment que va rebre al 2006 per la seva actuació a *Plataforma*.

Xavi Mira

Xavier Mira és un actor de cinema, teatre i televisió, nascut a l'Alcoi (Alacant).

En teatre ha treballat a *Nelly Blue*, dirigida per Marta Pérez; *Zona Zero*, dirigida per Mario Gas; *Delicades*, dirigida per Alfredo Sanzol; *T'estimo, ets perfecte, ja et canviaré*, dirigida per Esteve Ferrer; *En defensa dels mosquits albins*, dirigida per Carol

López; *Paradis*.

Però sobre tot, és conegut per la seva participació en diverses sèries de televisió com ara: *Laberint d'ombres* (1999), **Jet Lag** (2001), *Hospital Central* (2004), *Abuela de verano* (2005), *Estudio 1* (2006); *Cosas de la vida* (2008), *Viva Luisa* (2008), *Ventdelplà* (2008), *Física o química* (2008), *Doctor Mateo* (2009).

I en cinema ha treballat com actor a: *Rufino*, d'Octavi Masià (1998); *Tempus fugit*, d'Enric Folch (2003); *Presumptes implicats*, d'Enric Folch (2007); *Atlas de geografía humana*, d'Azucena Rodríguez (2007); *Rumors*, d'Óscar Aibar (2007); *O tesouro*, de Manuel Martín Cuenca (2008); *Los sobrinos del Capitán Grant*, de Paco Mir (2012).

Va presentar la darrera Gala dels Premis Gaudí de Cinema, dirigida per Joel Joan.

Sandra Monclús

Llicenciada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre l'any 2000. Interpretació a càrrec de Gabriela Izcobich. Sala Beckett. Entrenament actoral a càrrec de Javier Daulte (2000-2006). Interpretació a Festino Baroco amb Txiqui Berraondo i Manuel Lillo. (1996-98). Interpretació amb Boris Rotenstein. Col·legi del Teatre. (1996-1997). Interpretació a l'Aula de Teatre de la Universitat Autònoma de Barcelona. (1993-1996).

Com actriu de teatre ha treballat a:

Hedda Gabler, d'Ibsen, dirigida per David Selvas, Teatre Lliure (2012); *L'hort dels cirerers* (2011), d'Anton Txèkhov, dirigida per Júlio Manrique, i estrenada al Teatre Romea; *Rock'n'Roll* (2009-10) de Tom Stoppard, direcció Àlex Rigola. Teatre Lliure. Reposició.

"Product" de Mark Ravenhill. Direcció: Julio Manrique.

2008-2009: *"Rock'n'Roll"* de Tom Stoppard, direcció Àlex Rigola. Teatre Lliure; *"N i N"* de Marc Rosich, direcció Antonio Calvo. Sala Beckett; *"La màquina de parlar"* de Victòria Spunzberg, direcció Victòria Spunzberg. Sala Beckett.

2006-2007: *"Molta Aigua"* de Carles Mallol. Dir: Víctor Muñoz. Sala Beckett; *La Felicitat* de Javier Daulte. Dir: Javier Daulte. Teatre Romea; Companyia Teatre Lliure: *"Arbuscht"* de Paco Zarzoso. dir: Àlex Rigola. *"Otel.lo"* de W.Shakespeare. dir: Carlota Subirós. *"European House"* Idea i direcció d'Àlex Rigola. *"Ricard 3er"* de W.Shakespeare. dir: Àlex Rigola. *"La nit àrab"* de Roland Schimelfenig. dir: Toni Casares. Sala Beckett. *"Entremeses variados"* de Marc Rosich. dir: Antonio Calvo. Teatre Lliure, Assajos oberts.

2005: *"Looking for us"* de Raquel Tomas. dir: Andrea Segura. Teatre Lliure. Assajos oberts. *"Salamandra"* de Josep Maria Benet i Jornet. dir: Toni Casares. Teatre Nacional. (Ajudantia de direcció).

2004: *"4D òptic"* de Javier Daulte. dir: Javier Daulte. Teatre Lliure.

2003: *"La Tempesta"* de W. Shakespeare. dir: Silvia Ferrando. *"1024 Decibels"* idea i direcció Silvia Ferrando. Festival Internacional de Sitges.

2002: *"Psicosis 4.48"* de Sarah Kane. dir: Andrea Segura. *"Paraula de Bergman"* entre d'altres dins dels Assajos oberts. dir: Silvia Ferrando.

2001: *"Fuera de Cuadro"* de Javier Daulte. dir: Javier Daulte i Gabriela Izcobich. Sala Beckett.

2000: *"Exercicis d'Estil"* de Raymond Queneau. Dir: Toni Casares. Dintre els programes D.E.M.A. a la Sala Beckett.

Mireia Piferrer

Actriu Llicenciada en Interpretació a l'Escola EÒLIA. Ha realitzat diferents cursos d'especialització (doblatge, comèdia, recitació de poemes, etc) en diferents seminaris i cursos impartits durant els anys 2006-2011.

Com actriu de teatre ha treballat a: "Treballs d'amor perduts". Dir: Marilia Samper. Companyia Parking Shakespeare. Presentació a la Fira de Tàrraga i temporada al Parc de l'Estació del Nord, Juliol'12. "Frida en el mirall".

Dir: Jordi Prat i Coll. Temporada al Círcol Maldà Oct'11. I gira per Catalunya. Personatge protagonista Frida Kahlo. "Roaming mon".

Dir. Jordi Prat i Coll. Lectura dramatitzada Teatre Lliure i Obrador de la Sala Beckett. Juliol'11. "Tonio Kröger". Dir. Oriol Broggi.

Temporada maig 2011 a la Biblioteca de Catalunya. "El fil del mite" Dir. Jordi Prat i Coll. Producció Caixaforum. Actualment en gira.

"Els malvats" Dir: Jordi Frades i Biel Perello. Temporada 2009/10 al Versus Teatre. "El Projecte Alfa". Dir: Jordi Frades. Gener-Febrer'09 Teatre del Raval. Personatge protagonista: Tredicci. "Passi el que passi, saludeu" Espectacle d'inauguració de l'Obrador'07

(Sala Beckett). Dir: Juan Carlos Martel i escrit per Marta Butxaca. "La màgia dels Ki-Kids". Dir: Àngel Llätzer. Gira per Catalunya. "Pippi Langstrump i la senyora Lindgren". Dir: Lidia Linuesa. Temporada Octubre 2007. Teatreneu. Personatge protagonista: Pippi Langstrump.

CINEMA: "El desconcierto". Títol provisional. De Mar Coll. Incursió. Pendent d'estrena.

"Barcelona, ciutat neutral". De Sònia Sánchez. Incursió.

TELEVISIÓ: "La República" Repartiment. "Amar en tiempos revueltos". Temporada 2008-2009. Personatge secundari: Adelaida (la cegueta). "FREAKS". De Joan Álvarez. Capítol pilot. Personatge protagonista. "El cor de la ciutat". Temporada 2005-2006. Episòdic.

El Nom, nova temporada al Teatre Goya Codorníu

El Nom, torna a la cartellera de Barcelona, per segona temporada consecutiva, per passar les festes de Nadal al Teatre Goya Codorníu del 4 de desembre al 26 de gener de 2014. Els motius?

- Perquè és una comèdia d'èxit
- Perquè està nominada a quatre Premis Butaca
- Perquè té un ritme trepidant i uns diàlegs brillants
- Perquè va aconseguir 48.000 espectadors la temporada passada
- Perquè ha exhaurit totes les entrades de la gira per Catalunya.
- Perquè la crítica ha lloat el treball interpretatiu i de direcció:

"Joel Joan, una bestia còmica. La gracia del texto, la energía actoral y la firmeza de la puesta en escena mantienen constantemente en alto la atención del público, que premia con una ovación rotunda"

Marcos Ordóñez. El País (Babelia)

"Una comèdia excel·lent. 4 estrelles. Ritme, diàlegs brillants i un factor X que desencadena el caos. Interpretacions excel·lents".

Juan Carlos Olivares. Time OUT

"Comedia redonda. Ritmo ágil, diálogos brillantes y humor inteligente. A Joel Joan le sienta como un guante la tesitura moral de su protagonista. Xavi Mira borda al pedante profesor. Lluís Villanueva convence. Una buena apuesta."

Sergi Dòria. ABC

"Joel Joan debuta amb bon pols com a director teatral i sedueix al Goya amb aquesta àcida comèdia. Divertides rèpliques i cops de bon teatre popular mantenen constant l'interès fins a arribar al sorprenent final. A la vista de la gran acollida que va tenir en la seva estrena, el fenomen de l'espantatòri èxit francès tornarà a repetir-se a Barcelona".

Cesar López Rosell. El Periódico de Catalunya.

"Joel Joan exhibeix un histrionisme abassegador i absolutament magnètic. La seva direcció escènica és d'una eficàcia inqüestionable. Actuacions magnífiques, molt cuidades. A partir d'un text intel·ligent, la dignitat de l'entreteniment està assegurada".

Joan-Anton Benach. La Vanguardia.

"Una gran comèdia. Aquest nom fa olor d'èxit." **Santi Fondavila.** ARA

"Excel·lent peça de falsedats. El Nom promet mesos d'èxit."

Jordi Bordes. El Punt Avui (Cultura)